

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Kzz 16/06
27.03.2006. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Dragomira Milojevića, predsednika veća, Predraga Gligorijevića, Miroslava Cvetkovića, Dragana Jocića i Zorana Tatalovića, članova veća, savetnika Mirjane Puzović, zapisničara, u krivičnom predmetu optuženog AA, zbog krivičnog dela teška krađa iz člana 166. stav 1. tačka 1. Krivičnog zakona Republike Srbije, odlučujući o zahtevu za zaštitu zakonitosti Republičkog javnog tužioca Srbije, Ktz. 98/06 od 30. januara 2006. godine, podignutog protiv presude Opštinskog suda u Šapcu K. 861/04 od 4.4.2005. godine i Okružnog suda u Šapcu Kž. 631/05 od 18.11.2005. godine, u sednici veća održanoj u smislu člana 422. ZKP, u prisustvu zamenika Republičkog javnog tužioca Srbije, dana 27. marta 2006. godine, doneo je

P R E S U D U

USVAJA SE zahtev za zaštitu zakonitosti Republičkog javnog tužioca Srbije Ktz. 98/06 od 30.1.2006. godine i UTVRĐUJE da je u presudama Opštinskog suda u Šapcu K. 861/04 od 4.4.2005. godine i Okružnog suda u Šapcu Kž. 631/05 od 18.11.2005. godine povređen krivični zakon u korist okrivljenog AA.

O b r a z l o ž e n j e

Opštinski sud u Šapcu, presudom K. 861/04 od 4.4.2005. godine, oglosio je krivim okrivljenog AA, zbog izvršenja krivičnog dela teška krađa iz člana 166. stav 1. tačka 1. KZ RS i osudio ga na kaznu zatvora u trajanju od 5 meseci.

Rešavajući po žalbi okrivljenog, Okružni sud u Šapcu je prvostepenu presudu svojom presudom Kž. 631/05 od 18.11.2005. godine potvrdio.

Protiv navedenih presuda Republički javni tužilac Srbije je podigao zahtev za zaštitu zakonitosti zbog povrede krivičnog postupka iz člana 368. stav 1. tačka 11. ZKP i zbog povrede krivičnog zakona u korist okrivljenog iz člana 369. stav 1. tačka 5. ZKP u vezi člana 166. stav 1. tačka 1. KZ RS. U zahtevu je predloženo, da se usvoji zahtev za zaštitu zakonitosti i utvrdi da je u prvostepenoj i drugostepenoj presudi došlo do povrede krivičnog zakona u korist okrivljenog, kao i da je u drugostepenoj presudi sud načinio bitnu povredu odredaba krivičnog postupka.

Vrhovni sud Srbije je održao sednicu veća u smislu člana 422. ZKP, u prisustvu zamenika Republičkog javnog tužioca Srbije, a u odsustvu okrivljenog, koji se nalazi u zatvoru, na kojoj je razmotrio spise predmeta, prvostepenu i drugostepenu presudu, pa je po oceni navoda iznetih u zahtevu našao:

Zahtev je osnovan.

Naime, prvostepeni sud je okrivljenom AA, za krivično delo zbog koga ga je oglosio krivim, izrekao kaznu zatvora u trajanju od 5 meseci, dakle, ispod granice propisane zakonom. Međutim, iz spisa predmeta proizlazi da prvostepeni sud prilikom primene ove zakonske mogućnosti nije utvrdio osobito olakšavajuće okolnosti, niti dao obrazloženje za ocenu da se i ublaženom kaznom može postići svrha kažnjavanja. Na ovaj način prvostepeni sud je prekoračio ovlašćenje koje ima po zakonu, u smislu člana 369. stav 1. tačka 5. ZKP, a na šta se osnovano ukazuje u zahtevu Republičkog javnog tužioca Srbije.

Prilikom primene ove zakonske mogućnosti, prvostepeni sud je dužan da utvrdi koje su to osobito olakšavajuće okolnosti pod kojima je delo izvršeno sa jedne strane, i ocena suda da se i sa ublaženom kaznom može postići svrha kažnjavanja, sa druge strane. Pri svemu ovome, važno je reći, da je sudu ostavljeno da slobodno proceni i odluči da li će kaznu ublažiti, ali kada se odluči da ublaži kaznu, sud se pri tome mora pridržavati pravila predviđenih u članu 43. OKZ, koji je važio u vreme presuđenja, odnosno člana 56. i 57. Krivičnog zakona koji sada važi.

U kontekstu svega napred iznetog, Vrhovni sud nalazi da u konkretnom slučaju na strani okrivljenog ne stoje osobito olakšavajuće okolnosti, a koje bi ukazivali da se i sa ublaženom kaznom može postići svrha kažnjavanja, jer je izvedenim dokazima nesumnjivo utvrđeno da je okrivljeni do sada više puta osuđivan, što znači da ranije izrečene kazne prema njemu nisu mogle postići svrhu kažnjavanja.

Pomenutu povredu krivičnog zakona počinio je i drugostepeni sud, kada povodom žalbe na prvostepenu presudu po službenoj dužnosti u smislu člana 380. stav 1. tačka 2. ZKP učinjenu povredu nije otklonio.

S obzirom da je ovaj zahtev za zaštitu zakonitosti podignut na štetu okrivljenog, Vrhovni sud Srbije je našao da je isti osnovan, ali je samo utvrdio postojanje povrede zakona, ne dirajući u pravosnažnu odluku u smislu člana 425. stav 3. ZKP.

Sa iznetih razloga, na osnovu člana 425. stav 1. ZKP, Vrhovni sud Srbije je odlučio kao u izreci ove presude.

Predsednik veća – sudija,

Dragomir Milojević, s.r.

Zapisničar,

Mirjana Puzović, s.r.

Za tačnost otpavka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

SM